

Doorheen verlatenheid

Uit *The peaceable Kingdom* van componist Randall Thompson, luister je naar *The paper reeds by the brooks*. Woorden uit Jesaja:

'De rietkraag langs oevers en monding verdort, het akkerland aan de Nijl droogt uit; alles verwaait, niets blijft ervan over.'

De lezing is genomen uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 21, vanaf vers 12. Wanneer, in ons leven, kan God het beste werken, via ons? Het Evangelie leert ons dat wanneer alles goed gaat, we alles onder controle hebben, het ons soms moeilijk valt om uit te drukken wie God voor ons is. Wanneer het noodlot echter toeslaat, ons leven in duigen valt, we uitgesloten worden, dan kan God tot ons spreken. Neem daarom even de tijd om terug te kijken op momenten van crisis in je leven, ogenblikken van grote zwakte, verwerping, ongeluk.

Wanneer ik nadenk over die episodes, kan ik dan op één of andere manier onderscheiden hoe Gods licht doorheen mijn verlatenheid wist te schijnen en zo het leven raakte van de mensen rondom mij?

Wanneer ik de woorden van Jezus opnieuw aanhoor, luister ik naar de manier waarop hij mij aanmoedigt om te vertrouwen in de aanwezigheid van God en in zijn kracht, om mijn drang om alles onder controle te hebben en mezelf te verdedigen, los te laten. Laat ik God toe om door mij heen aan het werk te zijn, wanneer ik compleet krachteloos ben?

Je aanwezig stellen in herinneringen aan zwakheid en pijn kan behoorlijk onaangenaam zijn. Ik wend mij tot de Heer van liefde en mededogen en leg mijn dromen, mijn gevoelens, mijn leven, in zijn handen.